

عنوان مقاله:

میزان آشنایی معلم ها و به ویژه معلم های فیزیک با شبکه های اینترنتی در دوران کرونایی

محل انتشار:

فصلنامه فیزیک و آموزش فیزیک، دوره 8، شماره 12 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فرحناز عامری - عضو کمیته آموزش، پژوهش و تحقیقات انجمن علمی آموزشی معلمان فیزیک شهر تهران، تهران، ایران - دبیر فیزیک دبیرستان شاهد معراج، تهران، ایران

معصومه شاهسواری - عضو کمیته آموزش، پژوهش و تحقیقات انجمن علمی آموزشی معلمان فیزیک شهر تهران، تهران، ایران - دبیرستان نمونه دولتی عفاف، تهران، ایران

یاشار بهمند - عضو کمیته آموزش، پژوهش و تحقیقات انجمن علمی آموزشی معلمان فیزیک شهر تهران، تهران، ایران - گروه آموزشی پژوهشی دانش ناب، تهران، ایران

فرزانه بدیع زاده - عضو کمیته آموزش، پژوهش و تحقیقات انجمن علمی آموزشی معلمان فیزیک شهر تهران، تهران، ایران - پژوهشگری دانش آموزی جابرین حیان، تهران، ایران

فاطمه جوانشیری - عضو کمیته آموزش، پژوهش و تحقیقات انجمن علمی آموزشی معلمان فیزیک شهر تهران، تهران، ایران - دبیر فیزیک دبیرستان نیکان، تهران، ایران

پونا نوول - عضو کمیته آموزش، پژوهش و تحقیقات انجمن علمی آموزشی معلمان فیزیک شهر تهران، تهران، ایران - دانش آموخته دانشکده فیزیک دانشگاه بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با شیوع ویروس کووید-۱۹ آموزش مجازی بصورت گسترده ای وارد مدارس شد. در این مقاله سعی شده است تا با نگاهی به معلم و مخصوصا معلم های فیزیک، سطح اطلاعات و آشنایی ایشان با شبکه های اینترنتی بررسی شود. همچنین برای ارتقاء سطح دانش مخاطبین با شبکه های اینترنت از طرف کمیته آموزش، پژوهش و تحقیقات انجمن معلمان فیزیک شهر تهران یک جلسه آموزشی با حضور دکتر نعیم خادمی در نظر گرفته شد. سوال های این پژوهش با مشورت ایشان و برای ارتقاء بهتر دانش معلم ها طراحی شد. روش این تحقیق کاربردی و داده ها بصورت توصیفی-پیمایشی گردآوری شده اند. مخاطبین ما ۱۲۶ معلم که ۸۳ درصد آنها دبیر فیزیک که اغلب از تهران هستند و ۹۵ درصد آنها در سال جاری تدریس مجازی دارند. جمع آوری داده ها در دیمه سال جاری از یازدهم تا بیست و نهم بوده است. یافته ها نشان می دهند رویارویی دبیران با آموزش مجازی و استفاده از اینترنت در آموزش فرصت ها و چالش های جدیدی را برای آموزش فراهم کرده است. از این فرصت ها می توان به موارد زیر اشاره کرد. گرایش به مطالعه بیشتر معلم ها در خصوص اینترنت، آشنایی با پلت فرم های آموزش مجازی، تمایل ۷۳ درصد معلم ها به تدریس بصورت مجازی در دوران پسا کرونا، عدم مشکل در اتصال به اینترنت ۵ درصد از مخاطبین، آشنایی ۳۵ درصد شرکت کنندگان به حداقل یک زبان برنامه نویسی. از چالش ها می توان به موارد زیر اشاره کرد: عدم دسترسی معلم ها به ابزار مورد نیاز تدریس مجازی مثل قلم نوری، دسترسی دشوار به اینترنت برای حداقل یک سوم مخاطبین، عدم آشنایی با گسترش فناوری اینترنت به عنوان مثال: ۶۰ درصد پاسخ اشتباه به تداخل امواج موبایل با اینترنت، عدم آشنایی با اولین وب سرور دنیا در سن و عدم آشنایی با لایه های مختلف شبکه های کامپیوتری برای دبیران فیزیک.

کلمات کلیدی:

آموزش مجازی، شبکه اینترنت و مهارت ICGL

